

Socialministeren (Nathalie Lind): Jeg takker både de vikarierende og den enkelte faste ordfører for tilsagnet om velvillig udvalgsbehandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til det udvalg, som tinget har besluttet at nedsætte vedrørende forslagen til lov om ændring af myndighedsloven m. m. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om revalidering. (Om udskydelse af lovens revision m. v.).

(Lovforslaget (nr. 59) findes i tillæg A. sp. 1481, fremsættelsen i tidenden sp. 948).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Th. Mikkelsen: Lovforslaget medfører kun én ændring af den bestående lov, nemlig af § 12, hvor ministeren foreslår, at der i amtsrevalideringsudvalget fremtidig indtræder 4 medlemmer udpeget af amtsrådet mod 2 efter den nugældende lov. Ændringen fremkommer ved, at kommunernes hidtidige 2 medlemmer udgår. Jeg vil gerne spørge ministeren: skal de 4 medlemmer udpeges blandt de valgte amtsrådsmedlemmer, eller kan amtsrådene udpege 2 af medlemmerne uden for amtsrådenes midte, f. eks. et byrådsmedlem og et sognerådsmedlem inden for amtsgrænsen?

Lovforslaget tager i øvrigt sigte på at udskyde lovrevisionen til folketingsåret 1974-75 efter ønske fra direktoratet for revalidering og forsorg. Socialdemokratiet har intet at indvende mod denne udskydelse, da den nugældende lov jo har lagt en god ramme om selve revalideringsarbejdet, og det er glædeligt for socialdemokratiet at se det værdifulde arbejde, der udføres af revalideringscentrene for at placere det

enkelte handicappede menneske i en uddannelse, så det kan finde vejen frem til en tilværelse i samfundet på lige fod med andre mennesker.

Direktoratet for revalidering og forsorg har i samarbejde med socialforskningsinstituttet efter ønske af det folketingsudvalg, der var nedsat, da loven var til revision sidste gang, gennemført en undersøgelse vedrørende beskæftigelsesforholdene for 487 personer, som i 1963 søgte revalideringsmæssig bistand hos revalideringscentrene i Odense, i Svendborg og i Ringkøbing. Den bistand, som her er ydet, har været tilfredsstillende for ca. 88 pct. af de bistandsøgende på den måde, at enten var revaliderende i arbejde eller under uddannelse eller havde opnået pension grundet på manglende kræfter til at kunne indgå i et arbejdsforhold på arbejdsmarkedet. Af de sidste 12 pct. af de bistandsøgende er der for de 7 pct. ingen erhvervsløsning fundet endnu, og 5 pct. har ikke kunnet klare sig selv. Jeg vil gerne spørge ministeren: hvad skønner ministeren ud fra det forelagte materiale, at tilbagefaldsprocenten vil være for hele landet, storbyerne iberegnet, fra den uddannelse og beskæftigelse, som man søger at tilvejebringe, til — hvis det ikke kan gå — invalidepension?

Det er glædeligt for socialdemokratiet at erfare, at ministerens begrundelse for at udskyde lovrevisionen er, at den gældende lov danner en udmærket ramme om revalideringsarbejdet. Jeg vil gerne takke ministeren for denne positive bedømmelse. At samordningsudvalget foreslår loven forlænget uændret, viser jo, at loven stort set virker hensigtsmæssigt på det område, som loven har taget sigte på. Socialdemokratiet er indforstået med, at det materiale, der til sin tid vil fremkomme, når socialreformkommissionen har afsluttet sit arbejde, må indgå i de fremtidige forhandlinger, der skal føres her i folketinget om revalideringsarbejdets tilpasning til den kommende administrative struktur for hele socialforsorgen her i landet.

Til slut vil jeg gerne fremsætte et lille hjertesuk over for ministeren med henblik på revalideringsarbejdets muligheder under ændrede beskæftigelsesforhold på arbejdsmarkedet her i landet i de kommende år, dels måske på grund af større ledighed, dels